

Τσοπανάκος [Ευάγγελος Κουσουλάκος]

Το ταχυδρομείον και αι γυναίκες

Προκαταρκτικάί εικόναι

Το Άστυ, Αθήνα

τμ. 3, τχ. 143 (19 Ιουνίου 1888), σ. 3

ΤΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ ΚΑΙ ΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

(Προκαταρκτικαί εικόνες).

Δέν έννοῦ ποῦς νά βεῖω τό μέτρον, περί οὗ ἐγένετο κατ' αὐτάς σκέψις. τήν εισαγωγήν δηλαδὴ τῶν γυναικῶν εἰς τήν ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Κράτους. Τό μέτρον τοῦτο ἀπό πολλοῦ εἰσηχθῆ ἐν Ἑυρώπῃ καί κατετέλεθθ ἀποφῶρον ἐξαιρέτα ἀποτελέσματα· τό θεωρῶ δὲ συνταλεστικώτατον ἄρ' ἐτέρου εἰς τήν βελτίωσιν τῆς τύχης τοῦ παρ' ἡμῖν γυναικείου φύλου, οὗ πινος ἐφύρνεται οὕτως ὁ κύκλος τοῦ βιοποριστικοῦ σταδίου, ἐν ᾧ ἑναρξίλλοις ἀφίλει μετὰ τοῦ ἀνδρός· ν' ἀγωνίζηται τὸν ἀγῶνα τοῦ βίου. Ἄλλως τε ἀπὸ πρό καιροῦ εἶνε παραδοξογμένον, ὅτι αἱ γυναῖκες εἶνε δυνατόν νά διαπρέψωσιν εἰς τὰ γράμματα, δέν βλέπω τὸν λόγον τὸν ἀποκλείοντα αὐτάς ἀπὸ κατ' ἐξοχὴν βασιλείων τῶν γραμμάτων. Λαμβάνων θωας ὑπ' ὄψιν ἀρ' ἐτέρου τὰ ἦθη, τὰ ἔθιμα, τὰς ἰδίαις μας, τὰς επικρατοῦσας ἐν τῇ κοινωσίᾳ καί ἐν τῇ πολιτικῇ συνθηκῇ, φαντάζομαι ἀπὸ τοῦδε μερικὰς σημανάς δυναρένας κάλλιστα νά συμβῶσι.

ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ

Κατ' οἶκον ὁ πατήρ συλλαμβάνει τήν θυγατέρα ἐγγχειρίζουσαν ἀπὸ τοῦ παραθύρου ἐπιστολὴν εἰς τὸν ἐραστὴν.

Ο ΠΑΤΗΡ (ὄργιλος). Τί κάμνεις ἐκεῖ ;
 Η ΘΥΓΑΤΗΡ (περφοβισμένη). Μπαμπά !.. τίποτε !..
 Ο ΠΑΤΗΡ. Πῶς τίποτε !.. Ἀφοῦ σέ εἶδα πῶς ἔδωδες γράμμα εἰς ἐκεῖνον τὸν φαυλόδιον... Ραβασάκι, αἰ...
 Η ΜΥΤΗΡ (παρεμβαινούσα). Μά, ἄνδρα μου... τό κορίτσι μας γυμνάζεται διὰ τήν ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν... Δέν εἴπαμεν, ὅτι θά διορισθῆ ἐκεῖ ;...
 Ο ΠΑΤΗΡ (κατευναζόμενος). Ἄ !.. ἴτοι ;.. ἀλλάζει τότε !..

ΣΚΗΝΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

Εἰς τό Ταχυδρομεῖον πλησιάζει κομφῶς τις νέος καί ἐρωτᾷ.

Ο ΝΕΟΣ. Ἐγω γράμμα ;
 Η ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ (ἔσωθεν). Ἐχεις, ναι !.. κακοῦργε !.. ἀθλιε !.. πρόδοτα !..
 Ο ΝΕΟΣ (ἐκπληκτος). Καλλιόπη !..
 Η ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ. Φύγε, τέρας !.. Ἐγεις τὴν ἀναίδειαν νά τό ζητή; ἀπὸ ἐμέ ;..
 Ο ΝΕΟΣ. Μά τί συμβαίνει λοιπόν ;
 Η ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ. Ἀνεγνώρισα τὴν γραφήν... εἶνε τῆς Ἐρατοῦς !.. ἐξακολουθεῖς λοιπόν νά διατελῆς εἰς συνεννοήσιν με αὐτήν ;..
 Ο ΝΕΟΣ. Καλλιόπη, σὺ δροκίζουμαι !
 Η ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ. Κρημνίσου ἀπ' ἐδῶ !.. Δέν σοῦ τό δίδω τό γράμμα.
 Ο ΝΕΟΣ. Καλλιόπη !.. θά με φέρῃ; εἰς ἀπειλοσίαν !.. θά σέ καταγγείλω !
 Η ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ. Θά με καταγγείλῃς ;.. Νά θηρίον !.. πάρε τό γράμμα σου !
 Ο ΝΕΟΣ (ἀποσφραγίζων τὴν ἐπιστολὴν καί δεικνύων αὐτὴν πρὸς τὴν ὑπάλληλον). Κύτταξε τὴν ὑπογραφήν «Παῖσιος ἱερομόναχος» εἶνε τοῦ θείου μου, ὅστις μοῦ στέλλει κάλτσαις μάλλινας... Ἐχεις ἀκόμη ὑποψίας ;
 Η ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ (συγκεινημένη). Παῦλε !.. συγκώρητέ με !
 Ἐίμαι ζηλότυπος !

ΣΚΗΝΗ ΤΡΙΤΗ

Εἰς τό δωμάτιον τοῦ Ἰπουργοῦ, εἰς Βουλευτῆς συνομιλεῖ μετ' αὐτοῦ.
 Ο ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ. Δοιπὸν θά τὴν διορίσωμεν, κύριε Ἰπουργέ ;
 Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ. Ποῖα ;
 Ο ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ. Τὴν κυρίαν Κλεισπάτραν...
 Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ. Εἰς τὴν πρωτεύουσαν, ἀδύνατον ! Ἐἶνε θίσις πολὺ ἐνδιαφέρουσα...
 Ο ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ. Μά ἴσα ἴσα, αὐτὴ εἶνε καταλληλοτέρα πάσης ἄλλης.
 Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ. Διὰ τί ;
 Ο ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ. Διότι ἀκριβῶς εὑρίσκειται εἰς κατάστασιν ἐνδιαφέρουσαν !

ΣΚΗΝΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

Ἐν τῷ γραφείῳ τῆς γενικῆς διευθύνσεως, ὁ Διευθυντῆς προσκαλεῖ παρ' αὐτοῦ τὴν ὑπάλληλον δεσποινίδα Ἀσπασίαν

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ (σοβαρῶς). Δεσποινίς, ὑπεπέσατε εἰς παραπτώμα καρὸ... Αὐτό; ὁ φάκελος, τὸν ὁποῖον μοῦ ἔστειλαν ἀνωμόμως, περιεῖχεν ἐπιστολὴς σας...
 Η ΑΣΠΑΣΙΑ (ἐρθρωδῶσα). Κύριε Διευθυντά.. ἀπετείνοτο πρὸς τὸν ἀραβωνιστικὸν μου...
 Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ. Πολὺ καλὰ, δεσποινίς... εἴσαθε κυρία νά γράψετε εἰς ὁποιον θέλετε ἄλλὰ κυττάξτε... δέν φέρουν γραμματόσημον.
 ΑΣΠΑΣΙΑ (συνεσταλμένη). Ἄλλ' ἀφοῦ δέν τὰς ἔστειλα μετὰ τοῦ ταχυδρομείου...
 Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ. Καί αὐτὸ ἀκριβῶς εἶνε τό παραπτώμα σας... Ἡ κυβέρνησις, ἥτις προέβη εἰς τό μέτρον τοῦ διορισμοῦ γυναικῶν εἰς τὸν ταχυδρομικὸν κλάδον, ἀπέβλεπε διὰ τούτου εἰς τὴν ζωηροτέραν ἀνάπτυξιν τῆς ἀλληλογραφίας καί τὴν αὔξησιν τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν. Πηγαίνετε, καί εἰς τό ἔξῃ; νά εἴσαθε προσεκτικώτερα !

ΣΚΗΝΗ ΠΕΜΠΤΗ

Ἐξῶθεν τῆς θυρίδος τοῦ ταχυδρομείου πλησιάζει δι' εἰκοστὴν φορὰν εἰς λιμοκοντόρος σταθλεῶν διαρκῶς εἰς τὴν στοάν

Ο ΔΙΜΟΚΟΝΤΟΡΟΣ. Ἐγω κανένα γράμμα ;
 Η ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ (ἔσωθεν). Μά, κύριε, μ' ἐσκοτίσατε ἐπὶ τέλους.
 Ἄπο πού περιμένετε γράμμα ;... Ἄπο ποῖον ;...
 Ο ΔΙΜΟΚΟΝΤΟΡΟΣ (στενάζων φλογερῶς). Ἄπο ποῖον ;.. Καί μ' ἐρωτᾷ, ἀπλαγχε ;

Ἡ ὑπάλληλος προσκαλεῖ τοὺς κλητῆρας εἰς βοήθειαν καί ὁ λιμοκοντόρος ἀποδιώκεται διὰ λακτισμῶν.

ΣΚΗΝΗ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ

Εἰς Παρισίους. Ὁ κ. ΜΑΝΩΛΑΣ ἀφοῦ ἀνέγνωσε εἰς τὰς ἐφημερίδας τὸν ἐν τῇ ταχυδρομικῇ ὑπηρεσίᾳ νεοτερισμόν, ᾄδει γοερῶς :

Γιὰ δὲς καιρὸ πῶς διάλεξα νά κλέψω τό ταμεῖον,
 Τώρα πῶς μπαίνουν θηλικὰ εἰς τό Ταχυδρομεῖον !

Τσοπανάκος